BESCHIKKING VAN HET HOF
VAN 21 MEI 1977 [1]

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaken 31/77 R en 53/77 R

In de zaken 31/77 R en 53/77 R,

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseurs D. R. Gilmour en M. van Ackere als gemachtigden en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND, ten deze vertegenwoordigd door W. H. Godwin, Assistant Treasury Solicitor, als gemachtigde, bijgestaan door T. H. Bingham Q. C., of Grays Inn, en P. C. Langdon Davies, barrister, of the Inner Temple, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. S. Chick, Britse Ambassade, Boulevard Royal 28,

verweerder,

betreffende een verzoek om voorlopige maatregelen houdende bevel aan verweerder om hangende de uitspraak ten gronde op te houden inbreuk te maken op een beschikking van de Commissie,

geeft

1 — Procestaal: Engels.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt:

H. Kutscher, president, A. M. Donner en P. Pescatore, kamerpresidenten, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco en A. Touffait, rechters,

advocaat-generaal: H. Mayras
griffier: A. Van Houtte

de navolgende

BESCHIKKING

1 Gezien het rapport ter terechtzitting;

Gehoord de conclusie van de advocaat-generaal;

2 Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittanië en Noord-Ierland op 20 januari 1977 de Commissie in kennis heeft gesteld van haar besluit de Britse varkenshouders vanaf 31 januari een tijdelijke steun toe te kennen in de vorm van een subsidie van 5,5 pence per kilogram geslacht gewicht;

3 dat de Commissie, oordelende dat deze steun volgens artikel 92 EEG-Verdrag onverenigbaar was met de gemeenschappelijke markt, op 25 januari daaropvolgende de procedure van artikel 93, lid 2, eerste alinea, heeft aangevangen en de regering van het Verenigd Koninkrijk hiervan mededeling heeft gedaan;

4 dat genoemde regering krachtens artikel 93, lid 2, de Raad heeft verzocht te beslissen dat de betrokken steunmaatregel in afwijking van de bepalingen van artikel 92 verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, zodat de door de Commissie aangevangen procedure niet vóór 15 februari 1977, de dag waarop de Raad het verzoek heeft afgewezen, kon worden afgesloten;

5 dat de Commissie bij beschikking van 17 februari 1977 (PB 1977, L 54, blz. 39) heeft beschikt dat „het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onverwijld een einde maakt aan de steun die in de vorm van een subsidie aan de varkenshouders wordt verleend in het kader van de regeling waarvan het ontwerp bij schrijven van 19 januari 1977 aan de Commissie is medegedeeld";

6 dat de betrokken Lid-Staat, die de steunmaatregel zoals aangekondigd op 31 januari in werking had doen treden, in weerwil van die beschikking de subsidie heeft gehandhaafd;

7 dat de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, tweede alinea — luidende „Indien deze staat dat besluit niet binnen de gestelde termijn nakomt, kan de Commissie of iedere andere belanghebbende staat zich in afwijking van de artikelen 169 en 170 rechtstreeks tot het Hof van Justitie wenden" —, beroep heeft ingesteld bij het Hof (zaak 31/77);

8 Overwegende dat volgens artikel 92, lid 1, steunmaatregelen van de staten, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, voor zover zij het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloeden;

9 dat artikel 93, lid 3, bepaalt dat de Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte moet worden gebracht, teneinde haar opmerkingen te kunnen maken;

10 dat de Commissie volgens dezelfde bepaling, indien zij meent dat zulk een voornemen volgens artikel 92 onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, onverwijld de in artikel 93, lid 2, bedoelde procedure aanvangt;

11 dat het artikel in zijn laatste zin bepaalt dat de betrokken Lid-Staat de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoering kan brengen voordat die procedure tot een eindbeslissing heeft geleid;

12 Overwegende dat vaststaat dat de Commissie op 25 januari 1977, dus voordat de voorgenomen maatregel op 31 januari in werking zou treden, het Verenigd

Koninkrijk heeft meegedeeld dat zij die maatregel niet verenigbaar achtte met de gemeenschappelijke markt en mitsdien de procedure van artikel 93 zou aanvangen;

13 dat eveneens vaststaat dat verweerder niettemin de betrokken maatregel in werking heeft doen treden en, ondanks de beschikking der Commissie van 17 februari 1977 en het bij het Hof aanhangig gemaakte beroep , is blijven toepassen;

14 dat het Verenigd Koninkrijk een verweerschrift heeft ingediend in de zaak 31/77 en tegelijkertijd beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld (zaak 53/77), waarin de beschikking van 17 februari 1977 wordt bestreden op grond van „onbevoegdheid en/of schending van het Verdrag en/of misbruik van bevoegdheid";

15 dat de Commissie in het onderhavige kort geding verzoekt om een voorlopige maatregel als bedoeld in artikel 186 EEG-Verdrag houdende bevel aan het Verenigd Koninkrijk op te houden inbreuk te maken op bedoelde beschikking, totdat in de twee genoemde zaken zal zijn beslist over de rechtsvragen welke de Commissie en het Verenigd Koninkrijk verdeeld houden;

16 Overwegende dat bij de artikelen 92 en 93 de controle van de verenigbaarheid van steunmaatregelen van staten met de gemeenschappelijke markt in dier voege is geregeld, dat elke nationale maatregel tot invoering of wijziging van een steun aan het onderzoek van de Commissie is onderworpen en niet ten uitvoer kan worden gelegd alvorens de Commissie een beslissing heeft genomen;

17 dat, daargelaten de vraag of de beschikking van 17 februari al dan niet gegrond is, moet worden vastgesteld dat het Verenigd Koninkrijk door de litigieuze steunmaatregel per 31 januari 1977 in werking te doen treden, gehandeld heeft in strijd met deze, ter waarborging van de goede werking van de gemeenschappelijke markt zo wezenlijke regeling;

18 dat ook al achtte genoemde Lid-Staat de steunmaatregel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de negatieve beschikking van de Commissie in strijd met de regels van het Verdrag, dit hem niet de bevoegdheid gaf de

duidelijke bepalingen van artikel 93 ter zijde te stellen en te handelen alsof die beschikking rechtens niet bestond;

19 dat immers het Verdrag om te voorkomen dat de Lid-Staten het recht in eigen hand nemen, hun met name bij de artikelen 173 en volgende de mogelijkheid biedt iedere schending van het recht door de instellingen aan het oordeel van de rechter te onderwerpen, met dien verstande dat, totdat het Hof anders heeft beslist, een beschikking der Commissie overeenkomstig artikel 189 „in al haar onderdelen verbindend" blijft voor de Lid-Staat tot wie zij is gericht;

20 Overwegende dat door het niet in acht nemen van het voorschrift van artikel 93, laatste zin, dat de sluitsteen van de bij dit artikel ingestelde controleregeling vormt, op deze regeling een zo ernstige inbreuk is gemaakt, dat reeds op deze grond toepassing van artikel 186 gewettigd is;

21 dat de omstandigheid dat de Commissie eerst met buitengerechtelijke middelen de vorenomschreven situatie heeft trachten op te lossen, de inbreuk niet minder ernstig maakt en mitsdien aan de toepassing van artikel 186 niet in de weg staat;

22 dat de omstandigheid dat de zaken 31/77 en 53/77 op korte termijn ten gronde kunnen worden behandeld en beslist, evenmin een argument oplevert tegen de noodzaak erop toe te zien dat in het geschil tussen het Verenigd Koninkrijk en de Commissie over de gegrondheid van de beschikking van 17 februari de voorwaarden en vormvoorschriften van het Verdrag in acht worden genomen;

23 dat bovendien de gevraagde voorlopige maatregel niet noodzakelijk onherstelbare gevolgen behoeft te hebben, aangezien het Verenigd Koninkrijk, ingeval de beschikking van de Commissie zou worden nietig verklaard, de litigieuze steun met terugwerkende kracht zal kunnen toekennen;

24 Overwegende derhalve dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, met name de niet-naleving van artikel 93, laatste zin, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland moet worden bevolen onverwijld de toepassing van de per 31 januari 1977 in werking getreden steunmaatregel te staken;

Ten aanzien van de kosten

25 Overwegende dat de beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende bij voorraad, beschikt:

a) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zal onverwijld de toepassing van de per 31 januari 1977 in werking getreden steunmaatregel staken.

b) De uitspraak omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, eenentwintig mei negentienhonderdzevenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president

H. Kutscher

RAPPORT TER TERECHTZITTING VAN 20 MEI 1977 [1]

I — De feiten

1. Bij brief van 19 januari 1977, ingekomen bij de Commissie op 20 januari, deelde de Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de Commissie mee — zulks gelet op artikel 93, lid 3, EEG-Verdrag („having regard to Article 93.3 of the Treaty of Rome") — dat de Britse regering voornemens was de varkenshouders met ingang van 31 januari 1977 een tijdelijke steun toe te kennen van omstreeks 5,5 pence per kilogram geslacht gewicht.

2. Bij brief van 25 januari 1977 deelde de Commissie de Britse autoriteiten mee dat de aangekondigde maatregel haars inziens de mededinging dreigde te vervalsen en de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloedde in de zin van artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag, en dat zij mitsdien de procedure van artikel 93, lid 2, zou inleiden. Daarop heeft het Verenigd Koninkrijk krachtens artikel 93, lid 2, derde alinea, de Raad verzocht te beslissen dat de steunmaatregel in de zin van deze bepaling als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt moest worden beschouwd.

3. Toen de Raad niet op dit verzoek inging, kwam de schorsing van de door de Commissie aangevangen procedure ten einde, overeenkomstig artikel 93, lid 2, derde alinea, laatste zin. Daar de betrok-

1 — Procestaal: Engels.